

**ת"פ 52686/01 - מדינת ישראל נגד אולג יצחק קלימקוביץ, נדב
צדוק אייר**

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 52686-01-17 מדינת ישראל נ' קלימקוביץ ואח'
תיק חיצוני: 260832/2015

בפני כבוד השופטת אליאנה דניאל
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1. אולג יצחק קלימקוביץ
2. נדב צדוק אייר

הכרעת דין

בנוגד הנאשמים הוגש כתב אישום אשר תוקן בהמשך, כך שבסופו של יom מיווחסת לשני הנאשמים עבירה של פצעה בצוותא ואילו לניהם 2 מיווחסת גם עבירות אiomים.

בהתאם לכתב האישום המתוון, ביום 15.6.16 בשעות הבוקר, פרץ ויכוח בין הנאשמים ואחר לבין המתלוון, על רקע רצונו של נאם 2 לפרש צינור מים מביתו בבית חברו.

בכתב האישום המתוון נטען כי נאם 1 אחז בטוריה והחל להתקדם לכיוון המתלוון. המתלוון הצליח לחוץ את הטוריה מידיו של הנאשם החל הנאשם להכותו בפניו ובכל חלקו גופו באגרופיו. נטען כי נאם 2 עודד את נאם 1 לעשות כן וכן איים על המתלוון ברצח.

כתוצאה מהמעשים, נטען כי בעקרה השן הקדמית העליונה של המתלוון, נוצרה נפיחות מתחת לעין ימינו, וכן סימני פצעה ושריטות בפניו ובידיו.

**לאחר שהתרשםתי באופן בלתי אמצעי מהעדים ובחנתי את הראיות ואת טענות הצדדים, אני מוצאת כי
המאשימה לא עמדה בנטול המוטל עליה ולפיכך מזכה את הנאשמים.**

עד הتبיעת העיקרי הינו המתלוון, כאשר עדותו נתמכת בתצלומים ובתעודת רפואי, אולם לא עדות של אדם אחר אשר נכח במקום ולפיכך קבלת תזה הتبיעת מצריכה מתן אמון מלא ובלתי מסויג בעדות המתלוון, וזאת אין בידי לעשות.

אין חולק כי קיימות סתיות שונות בעדות המתלון וכן בגרסאותיו השונות במשטרה. אמן ניתן לקבל התפתחות גרסה, בוודאי בעניינו של מתلون אשר לטענתו חווה אירוע אלים וטרואומי, ואולם מאחר שמדובר כאמור בעדות יחידה, אני סבורה כי נוכח ריבוי הסתיות המהותיות, לא ניתן כאמור להשתית ממצאים בהתבסס על עדותו היחידה.

במסגרת הכרעת הדין לא אפרט את מלאה הסתיות ובעניין זה אפנה עת לשאלת הבסיסית בדרך התרחשות האירוע, אשר גם לגביה לא מסר המתلون גרסה יחידה, כאשר מדובר בשאלת כיצד הוכה על ידי נאשם 1, האם באמצעות טוריה או לאו.

לגרסת המתلون, תחילת מסר כי לא הוכה באמצעות הטוריה, שכן כאמור בכתב האישום הצליח ליטול אותה מידיו של הנאשם, ואולם בהמשך מסר במשטרה כי הוכה באמצעות הטוריה ובעדותם בפניי טען כי אכן הוכה באמצעות הטוריה. לדבריו נפל, החל לבrho ונאשם 1 רדף אחריו שוב, כאשר גם בסוגיה זו סתר עצמו המתلون בשאלת כמה פעמים ניסה הנאשם לתקוף אותו באמצעות הטוריה ומתי בדיק במהלך שלבי האירוע התרחש הדבר.

המתلون העיד כי הוכה, ובעדותו אישר את שאלת ב"כ הנאשם כי הוכה בכל הכח, כאשר לדבריו עסקין ב-30-20 אגרופים אשר הוטחו בפניי.

יצוין בהקשר זה כי כבר במשטרה ציין השוטר אורן ארד כי בבחן את ידיו של הנאשם והבחן כי בנויגוד לניסיונו, גם כבעל ניסיון באמניות הלחימה, הרי שאף שאמורים להיות על פרקי הידים שרירות וחתוכים, לא מצא סימנים שכאלו על הנאשם.

עוד יצוין, כי המתلون מסר תחילת במשטרה כי מדובר בקטטה, וייתכן, לאחר שבחן את הריאות, כי אכן כך היה. מאחר שככל הצדדים הצביעו למעשה כי מדובר בקטטה בעת עדותם בפניי, לא ניתן לקבוע מסמורות בשאלת זו, ואולם אני מוצאת כי לא בכדי השתמש המתلون במילה קטטה מספר פעמים בדיווחו במשטרה.

בחנתי את עדות המתلون בפניי בבית המשפט והתרשםתי כאמור, כי לא ניתן ליתן אמון מלא בדבריו. התרשםתי כי המתلون בחר להתחמק בחלק מהשאלות והפגין זכרון סלקטיבי. בכלל זה, הוא נשאל אם נחקר במשטרה כחשוד והשיב שאינו יודע, וכן נשאל אם נחקר בקשר לעברות אלימות אשר אין התק שבעפניו והשיב כי אינו זוכר.

גם גרסתו של המתلون בכל הנוגע לאי פינוי לקבלת טיפול רפואי בסמוך למועד האירוע מעוררת תהיה. יזכיר כי לטענת המתلون, נשברה לו שנ והוא נחבל באופן ממשמעותי בפניי. חרף זאת, מדובר במשטרה נ/ג שורה 82, עולה לכואורה, כי הגיע אמבולנס למקום ואולם הוא סירב להतפנות.

המתلون הסביר הן כי לא היה לו כיצד הגיעו לקבלת טיפול רפואי והן כי לא רצה לשלם את תשלום הפינוי, וכן טען כי אשתו לא נתנה לו לצאת את הבית ולכך לא הגיעו לקבלת טיפול.

עמוד 2

עסוקין בתשובות תмоונות, כאשר מדובר למי שלשיטה היה חבול, מוכה ושותת דם.

אני מתעלמת מהעובדה שאכן מדובר הפעולה, מהדו"ח הרפואי ומהתמונות עולה כי המתלון אכן נפגע בפניו, ואולם כאמור אין בידי לקבוע כיצד התרחש הדבר באופן מדויק. אין בידי לקבוע כי המתלון שיקר בעדותו, ולאחר שהתרשם כאמור מכלול המעורבים שהעידו בפניי, אני סבורה כי נוכחות הסתרות הקיימות לא ניתן לקבוע במידה הנדרשת בפלילים כי מדובר באירוע שהתרחש על פי תיאור המתלון.

לא לモותר לציין בהקשר זה את טענת ב"כ הנאים כי באירוע היה עד נוסף, קטן שם י', אשר לא נחקר. ערה אני לכך שבתיק החקירה אין פרטיים מלאים של אותו קטן ואולם טענת ב"כ הנאים, אף לא ניכר כי המשטרה עשתה מאמץ כלשהו על מנת לאתר את אותו קטן ולפיכך נמנעה מאייתנו ראה אשר יכולה הייתה לשפוך אוור באופן אובייקטיבי על שהתרחש.

אני מתעלמת גם מכך שగרסאות הנאים כאילו המתלון הכה את עצמו וגרם לעצמו לשבר בשן או שמא אשתו עשתה כן אינן נקיות מספקות, ואולם לאחר שנטל השכנוע מוטל על כתפי המאשימה, הרי שלא די בתמיינות בגרסת הנאים כדי להביא להרשעתם בדיון.

לא לモותר לציין כי גם טוריה אשר לכוארה היו בה ראיות DNA ודם, אשר נתפסה ע"י השוטר עמרני בשטח, נעלמה בשלב מסוים ואין יודע היכן היא מצויה. גם בהעמלות זו יש כדי לפגוע ביכולת לקבוע מה התרחש וכייז.

עוד יאמר, כי למעשה אף אחד מהמעורבים לא הצליח לתאר כיצד התרחש כל פרט ובכלל זה מתי נפלה הטוריה, מתי נפל המתלון וכיו"ב וחילק גרסאות הנאים כבושות גם בסוגיות אלו.

מטבע הדברים, כאשר מדובר באירוע אלים ופתאומי, ניתן להבין חוסר בזיכרון או בדיקות של מי מהמעורבים ואולם כאמור לעיל, נוכח מכלול הראות, אין בידי לקבוע את אשחת הנאים.

לא מצאתי סתענת התביעה כי גרסאות הנאים סתרו זו את זו באופן מהותי. אמן כל אחד מהנאים מסר במשטרה כי המתלון הגיע לכוארה על מנת לתקוף אותו ולא את الآخر, ואולם נוכחות עדויותיהם כי נמצאו בסמוך מאוד זה לזה, ניתן להבין כיצד כל אחד מהם חש כי המתלון מגיע על מנת לתקוף אותו.

כן אני מוצאת כי מדובר בסתרה משמעותית שעה שנאים 2 העיד הן שנאים 1 דחף את המתלון והן שהרים את ידיו בלבד, ואני סבורה כי הוא הסביר במהלך עדותו כיצד הדברים מתישבים זה עם זה.

אף העובדה שנאים 2 הזעיק את המשטרה בעצמו, עוד לפני שהוא עשה כן המתלון, מתיישבת עם האפשרות כי אכן הנאים הם שהותקפו על ידי המתלון, ולא להפוך.

ונכח כל האמור לעיל, מצאתי כאמור כי המאשינה לא עמדה בנטול המוטל עליה ולפיכך מזוכים הנאשמים בדיון.

זכות ערעור בדיון.

ניתנה היום, א' שבט תשע"ח, 17 ינואר 2018, במעמד
הצדדים.